

«БАТЬКІВЩИНА» РОЗПОЧИНАЄ ПІДГОТОВКУ ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ ЩОДО ПРОДАЖУ ЗЕМЛІ

«Батьківщина» разом із усім українським суспільством розпочинає процедуру підготовки до проведення Всеукраїнського референдуму щодо продажу сільськогосподарської землі. Про це повідомила голова партії Юлія Тимошенко під час прес-конференції.

За її словами, нині реалізується стратегія відбирання в народі України останнього ресурсу — сільськогосподарської землі.

«Це нищівна стратегія, і наша держава дуже потерпає економічно та фінансово. Доки земля в руках українців, ми маємо чудовий ресурс, щоб ставати на ноги і підніматися», — переконана народний депутат.

Як повідомила Тимошенко, президент, прем'єр, міністр фінансів і голова НБУ підписали і надіслали до МВФ листа про наміри щодо того, що поточного року сільськогосподарська земля піде з молотка.

Окрім того, зазначила лідер «Батьківщини», не без участі президента до Конституційного суду скероване подання про скасування мораторію на продаж землі.

«Це подання підписали депутати БПП, «Народного фронту», частина «Самопоміч» і депутат від Радикальної партії. І голова держави тисне, щоб його розглянули», — сказала народний депутат.

Тимошенко наголосила, що «Батьківщина» в жодному разі не підтримає продаж землі: «Таке не практикують найрозвинутіші аграрні країни. Україна має майже 42 млн га сільськогосподарської землі, це 72% української території. Ми живемо на золоті! Саме тому наша мета — збільшити кількість фермерських господарств у 36,2 раза, щоб наблизитися до середньоєвропейського показника».

Вона також зауважила, що аграрній мафії та владі, які розповідають, начебто «продаж землі — це наше щастя», треба протиставити волю народу.

«Стаття 13 Конституції України говорить про те, що земля є об'єктом права власності українського народу. І ніхто: ні президент, ні прем'єр, ні їх продажна більшість — не може сьогодні розпоряджатися сільськогосподарською землею за своїм бажанням», — підкреслила парламентар.

У зв'язку з цим «Батьківщина» пропонує розпочати процедуру підготовки до Всеукраїнського референдуму. Відповідно до ст. 73 Конституції України, він проголошується за народною ініціативою на вимогу не менше як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи про призначення референдуму зібрані щонайменше у двох третинах областей, причому по 100 тисяч підписів у кожній області.

«Батьківщина» розгортає по всій країні систему створення ініціативних груп для проведення референдуму, збору трьох мільйонів підписів, а також планує об'єднатися з Асоціацією фермерів та аграріїв.

«Ми боротимемося за те, щоб земля не стала товаром», — сказала Юлія Тимошенко і закликала об'єднатися усім громадським організаціям, які готові обстоювати інтереси народу.

«Ми знаємо, що нам чинитимуть перепони: Порошенко, Гройсман, Яценюк і вся їх братія будуть дискредитувати нас, маніпулювати своєю ЦВК і своїми силовими структурами, щоб не дати нам провести Всеукраїнський референдум», — заявила Тимошенко.

До того ж вона зауважила, що якби Порошенко був чесним, моральним і служив своєму народу, то провів би референдум щодо земельного питання за своєю ініціативою.

«Президент не бажає чути думку народу і хоче скупити всю землю на свою родину», — заявила народний депутат.

Насамкінець Юлія Тимошенко закликала українців об'єднатися і не дозволити владі розкрати в Україні останній ресурс — землю.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.**

Чиновники віддекларувалися, настав час простих громадян?

Реформа е-декларування була надихаючою. Проте в нинішніх реаліях вона обернулася на декорацію. Мовляв, усе чесно, чиновники звітують про свої статки! Та жодного випадку, коли б високопосадовця притягли до відповідальності, ми не знаємо. Невже справді усі вони змогли чесно придбати розкішні маєтки та шикарні авта, відкрити багатомільйонні рахунки в банках?

Після першої хвилі електронного декларування, яке стало просто легалізацією статків, багато хто говорив, що в майбутньому корупціонерів ретельніше перевірятимуть і притягатимуть до відповідальності. Вірити в це складно й нині.

За інформацією голови НАЗК Наталії Корчак, наразі база декларантів розширена до 1,5 млн осіб. Тоді як у департаменті, на який покладена перевірка е-деклараций, працює лише 56 службовців! Але навіть у такому складі вже можна було перевірити бодай перших осіб держави, народних депутатів, ключових чиновників! Для цього є можливості. Але поки ми не бачимо жодних результатів.

Нагадаємо, що перша хвиля електронного декларування завершилася 31 жовтня 2016 року. Нині вже фінішує друга хвиля... Здається, весь цей захід і був задуманий саме так, аби у величезній кількості декларацій зміст реформи просто загубити. А головних корупціонерів — приховати. До того ж увагу суспільства неабияк відволікла війна, яка впродовж останнього часу точилася між НАЗК та Мінюстом: спершу міністерство не могло узгодити порядок перевірки декларацій, а нині намагається перезавантажити саме Нацагентство.

Звісно, що до відомства Корчак є чимало запитань, проте НАЗК — це не самостійна автономна структура. Орган підконтрольний та відповідальний перед Верховною Радою і підзвітний Кабінету міністрів. То до чого ця гра? Незабаром ми про все дізнаємося.

Тим часом уряд оголосив своїм пріоритетним завданням розробку законопроекту про загальне декларування доходів і витрат. До кінця року документ мають спільно підготувати Мінфін, Фіскальна служба, Нацбанк, НАЗК, НАБУ та Мінсоцполітики. Майбутній законопроект повинен передбачати податковий контроль із використанням непрямих методів на відповідність доходів і витрат громадян.

До речі, це не перша спроба запровадити загальне декларування в Україні. Нагадаємо, ще 2012 року тодішній глава Державної податкової служби (потім Міндоходів) Олександр Клименко говорив про те, що така ініціатива за умови правильної реалізації може стати ефективним методом боротьби з корупцією і нелегальними доходами. Натомість для громадян вона обернеться суцільним позитивом (наприклад детінізація зарплат). Також Клименко зауважував, мовляв, податкова служба технічно готова до обробки і якісного аналізу відповідної інформації. Наприкінці 2014 року до цієї ідеї повернувся прем'єр Арсеній Яценюк. А нині естафету підхопив уряд Гройсмана...

Насправді цікаво, як технічно можна здійснити загальне декларування, враховуючи нинішні складнощі з заповненням е-деклараций? Не менш важливе питання, хто перевірятиме доходи і витрати українців? Можливо, буде створений ще один антикорупційний орган? Також цікаво, як працюватиме вибірка? Бо ж очевидно, що мільйони українців просто неможливо перевіряти щороку. І найголовніше питання: чи не стане загальне декларування елементом тиску на суспільство?

Микола БИКОВ

14 квітня спливає річний імунітет Кабінету міністрів Володимира Гройсмана. В історії незалежної України цей уряд є унікальним, адже проіснував дванадцять місяців за фактичної відсутності парламентської коаліції. Вдасться Гройсману зберегти своє крісло чи Банкова запропонує парламенту обрати нового прем'єра? Про це ми дізнаємося трохи згодом. Водночас цікаві кадрові перестановки відбулися у пропрезидентській фракції. Можливо, сталося це в рамках підготовки до дочасних виборів? Експерти розповіли «ВВ» про подальші перспективи нинішнього Кабміну та намагання влади посилити БПП.

ЕКОНОМІЧНІ СТИМУЛИ

Політолог, директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко зазначає, що навіть якби президент хотів відставки прем'єра Гройсмана, то здійснення таких його бажань не гарантоване.

«Згадайте, як тяжко відбувалося, наприклад, голосування за генпрокурора Луценка майже рік тому... Тільки отримавши відповідні економічні стимули, депутати змогли проголосувати за. Скільки ж тепер знадобиться грошей, щоб обрати нового прем'єра? До того ж Кабмін аж ніяк не прагне йти у відставку. Гройсман за рік свого прем'єрства обрив дружніми зв'язками й зрозумів, що його місце дуже прибуткове. Є ще одна проблема: кого призначити наступником?» — аналізує політолог.

Також Віктор Небоженко прокоментував кадрові зміни в керівництві фракції БПП. На думку експерта, її колишній керівник Ігор Гринів, склавши повноважен-

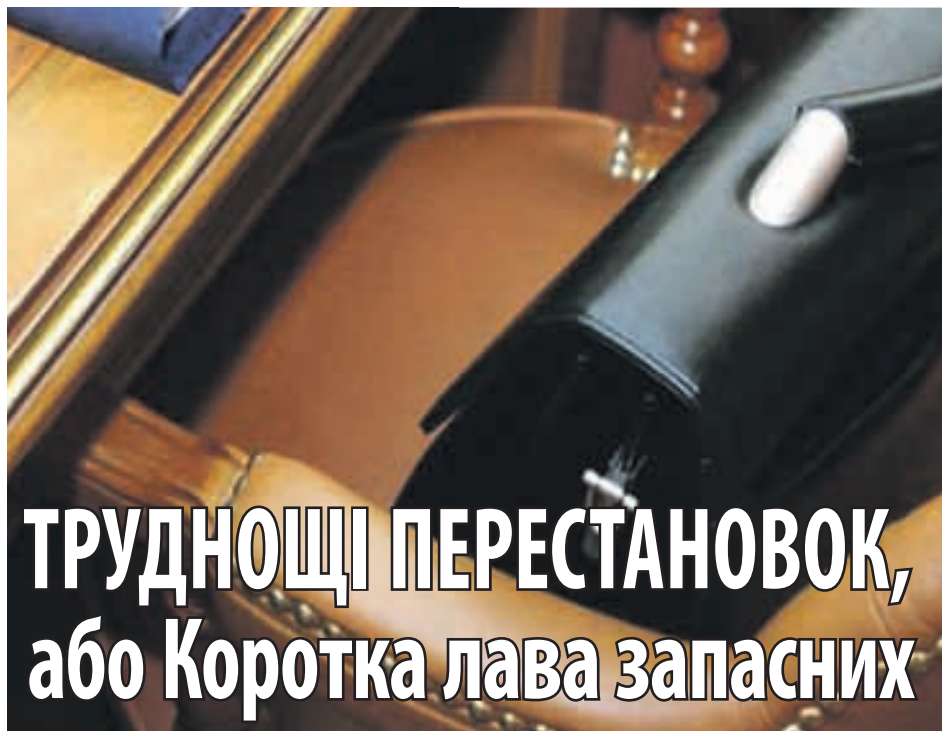
НА ПОСАДІ ПРЕМ'ЄРА ПРЕЗИДЕНТОВІ ПОТРІБНА ЛЮДИНА, ЯКА Б НЕ МАЛА ПОЛІТИЧНИХ АМБІЦІЙ, НЕ БУЛА УСПІШНОЮ ТА НЕ ПЕРЕЙМАЛАСЯ ВЛАСНИМ ПІАРОМ

ня, просто вирішив дистанціюватися від президента.

«Все погане Гринів уже зробив. Зокрема, саме він вигадав для Порошенка дуже цинічне гасло — «Жити по-новому». Всі гадали, що Петро Олександрович відрізнятиметься від колишнього президента Януковича. Але він виявився ще гіршим! Тому насправді Гринів просто хоче відособитися від Порошенка, поки це можливо. Він не бажає, щоб його звинувачували в причетності до ошуканства всієї країни», — пояснює Небоженко.

Водночас політолог звертає увагу на те, що нині ситуація у БПП є вкрай складною: фракція стає усе більш безликою і нецікавою. Тож не зовсім зрозуміло, як політична сила президента збирається йти на дочасні вибори, яких оминати не вдасться.

«Також важко збагнути, чому на місце Гриніва обрали Артура Герасимова. Він дуже закритий, небагатослівний та скутий. Але наближений до Порошенка. Гадаю, що на нас чекає багато невідомих фактів із його біографії. Щодо при-

ТРУДНОЩІ ПЕРЕСТАНОВОК, або Коротка лава запасних

значення Ірини Луценко представником президента у парламенті, то це жак та сімейний підряд», — підсумував Віктор Небоженко.

ПОКИ ЩО ПОТРІБЕН ГРОМОВІДВІД

Політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас» Олег Саакян говорить про те, що залишатися допоки в своєму кріслі Гройсману допомагає хитро складений графік пленарних засідань. Так, депутати після 14 квітня на місяць вимушені працювати в комітеті і «поля».

«За місяць ситуація може кардинально змінитися. Та з огляду на заяви «радикалів» можна дійти висновку, що вони не голосуватимуть за відставку Гройсмана. Тож загалом голосів для його звільнення немає. Та й президентові поки вигідно, щоб прем'єр залишався таким собі громовідводом. До того ж Порошенко наразі контролює Гройсмана. Але якщо голова Кабміну виявить більше самостійності й шукатиме підтримки, скажімо, в «Народного фронту», це може переінакшити ставище...» — пояснює політолог.

ВІДСТАВКА БУДЕ В ТРАВНІ

Потіттехнолог, кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак звертає увагу на високий рівень політичної активності прем'єра Гройсмана.

«Погляньте, скільки з'явилося іміджевих статей про голову Кабміну, як часто він дає інтерв'ю, бере участь в ефірах, зустрічається із представниками регіональних ЗМІ. У Гройсмана є власна стратегія позиціонування себе як такого собі господарника-прагматика. І його активність вочевидь дратує Банкову. Тому, можливо, до травня відбудеться відставка нинішнього прем'єра.

Серед кандидатур його наступників називають кількох осіб. Це Юрій Луценко як найбільший прихильник президента, Степан Кубів, хоча його кандидатуру я оцінюю скептично, Арсен Аваков — у сенсі балансу інтересів БПП та «НФ».

Насправді кадрова лава запасних Порошенка є доволі короткою. До того ж скільки б прізвищ нині не називали, президентові потрібна людина, яка б не мала політичних амбіцій, не була успішною та не переймалася власним піаром. Щось на кшталт Юрія Єханурова. А Гройсман усе більше уваги приділяє своєму позиціонуванню, чим дуже дратує АП», — розповідає Олег Постернак.

Керівник «Центру політичної розвідки», коментуючи кадрові перестановки в БПП, зауважує, що організатор із Ігоря Гриніва вийшов нікудишній, адже фракція за його керівництва часто не могла забезпечити потрібних голосувачів.

«Всередині БПП є кілька груп, інтереси яких подекуди не співпадають. А для узгодження позицій потрібен авторитет! Гринів не впорався... А ще він не відповідає запитам інформаційного позиціонування БПП. Пропрезидентська фракція потребує лідера, який би ефективніше міг виправдовувати дії влади та захищати її. Натомість Герасимов спробує вивести БПП на новий рівень.

Щодо призначення Ірини Луценко... По-перше, сімейні підряди в українській політиці не в пошані. А по-друге, наразі посада представника президента в парламенті є суто декоративною. За часів Кучми та Ющенка ситуація була іншою, і саме представники глави держави забезпечували проведення через парламент потрібних рішень. Однак нині цим займаються так звані тіньові партійні організатори — Березенко, Грановський та Кононенко», — зауважив Постернак.

Яна ДЖУНГАРОВА

Минулого тижня прем'єр-міністр заявив, що до кінця року уряд має на меті «провести в країні п'ять реформ». Ідеться про перебудову освітньої та медичної галузей, про пенсійну та земельну реформи, а також приватизацію державного майна. Експерти зауважують: ті зміни, які хочуть запровадити урядовці, швидше можна назвати антиреформами, бо вони призведуть до погіршення суспільно-економічної ситуації в країні та падіння рівня життя українців. А на ефективні перетворення у чинного уряду бракує потенціалу.

«Як тільки ми проведемо п'ять реформ, ви одразу відчуєте з наступного, 2018 року, цілком нормальну ситуацію, буде впевненість, стабільність і економічне зростання», — заявив прем'єр-міністр Гройсман.

Директор Українського інституту аналізу і менеджменту політики Руслан Бортник зауважує: очоливши уряд, Гройсман зобов'язався провес-

П'ять антиреформ ГРОЙСМАНА

доларів. Обіцянки щодо «реформування» викладені у Меморандумі про співпрацю України з МВФ, який Мінфін, нарешті, оприлюднив минулого тижня.

Так, окремий пункт цього документа присвячений приватизації. Зокрема, йдеться про те, що Верховна Рада мусить до кінця серпня 2017 року ухвалити зміни до Закону Укра-

ють чимало державних підприємств, отримуючи надприбутки».

Щодо реформи сфери охорони здоров'я, то в Меморандумі сказано: «На першому етапі реформи ми запровадимо механізм фінансування послуг за принципом «гроші йдуть за пацієнтом». 3 липня 2017 року сфера надання первинних медичних послуг отримуватиме бюджетне фінансування з урахуванням кількості громадян, які зареєструються у конкретного лікаря».

Нагадаємо, в Мінздраві планують виділяти 210 гривень щорічно на кожного українця для обслуговування на «первинці». Ці гроші надходять сімейному лікарю, якого оберє пацієнт. Загалом медик зможе обслуговувати до 2 тис. осіб. Причому частина коштів йтиме на зарплату лікарю та медсестрі, а також, за необхідності, — на оренду приміщення. За ці кошти потрібно буде закупити необхідне обладнання.

То на яку якість медичних послуг може розраховувати українець? Чи якщо первинну медицину переорієнтують на профілактичні рейки, як то заявляє міністр охорони здоров'я Ульяна Супрун, обслуговування пацієнтів зведеться лише до розмов лікаря з пацієнтом? Та й чи вистачить у медичного часу на якісні консультації, адже їм

а жителям віддалених регіонів доведеться долати чималі відстані, щоб дістатися лікарні. Заклади, віддалені від центру лікарняного округу, обіцяють «перепрофілювати». Насправді це означатиме, що медустанови поступово вимиратимуть, бо їх фінансування зведеться до нуля.

Щодо реформи освіти, то вражають обіцянки уряду закривати так звані малокомплектні школи, в яких навчається до 100 учнів. Ці сільські дитляхи муситимуть їздити за десятки кілометрів до інших навчальних закладів. Органи місцевої влади мусять закупити шкільні автобуси та відремонтувати дороги. Та чи всюди знайдуться на це гроші?

Закриття освітніх осередків призведе до вимирання села, багато педагогів втратять роботу. Експерти кажуть: урядовці йдуть найпростішим шляхом, воліючи одразу вирвати хворий зуб замість того, щоб його лікувати. Адже існують різні підходи до навчального процесу в малокомплектних школах, зокрема, система тьюторського навчання. Вона передбачає, що кілька висококваліфікованих фахівців навчають дітей різного віку, комбінуючи групову та індивідуальну роботу. До слова, у Фінляндії, де один із найвищих рівнів шкільної освіти, діють державні заклади, в яких навчаються до 20 школярів.

ПРИВАТИЗАЦІЯ У НАШИХ НЕКОНКУРЕНТНИХ УМОВАХ СТАЛА ІНСТРУМЕНТОМ РОЗКРАДАННЯ СУСПІЛЬНОГО МАЙНА

ти чимало змін, проте за рік нічого не реалізував.

«Гройсман, наприклад, прийшов із гаслами боротьби з корупцією на митницях. Він обіцяв, що вперше за роки незалежності буде проведений капітальний ремонт українських доріг, стане ефективнішою система державного управління. Однак у жодній із цих сфер його уряд за рік не досягнув успіху.

Тому говорити про те, що в урядовців з'явиться реформаторський потенціал, не доводиться. Навпаки, на заваді ставатимуть розбіжності, які все більше загострюються усередині Кабміну. Якщо раніше ми спостерігали, наприклад, «підкилимкові» конфлікти Гройсмана і міністра інфраструктури Володимира Омеляна, то тепер гострі протистояння почастішають. Бо уряд перетворився на сукупність анклавів та груп впливу, між якими загострилася боротьба за економічні ресурси. На проведення реформ такий Кабмін не має ні можливостей, ні бажання.

Але якщо ознайомитися із суттю запропонованих змін, то краще їх взагалі не втілювати в життя. Це, швидше, антиреформи, які призведуть до критичного погіршення ситуації в країні та подальшого зубожіння людей», — розповів Руслан Бортник у коментарі «ВВ».

Заява Гройсмана щодо проведення реформ прозвучала одночасно з отриманням Україною чергового транша кредиту від Міжнародного валютного фонду в розмірі 1 млрд

їни «Про приватизацію». Загалом у планах уряду — «скоротити перелік заборонених до приватизації компаній».

Уряд обіцяє у першій половині 2017 року завершити роздержавлення Одеського припортового заводу. До вересня планують ініціювати продаж інших великих державних підприємств, таких, як ПАТ «Центренерго», «Турбоатом». Ідеться також про продаж регіональних енергорозподільчих компаній, обленерго.

УРЯД ПЕРЕТВОРИВСЯ НА СУКУПНІСТЬ АНКЛАВІВ ТА ГРУП ВПЛИВУ, МІЖ ЯКИМИ ЗАГОСТРИЛАСЯ БОРТЬБА ЗА ЕКОНОМІЧНІ РЕСУРСИ. НА ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ ЦЕЙ КАБМІН НЕ МАЄ НІ БАЖАННЯ, НІ МОЖЛИВОСТЕЙ

За словами Руслана Бортника, приватизація в Україні є збитковою: «За даними Національної академії наук, 95% приватизованих за роки незалежності підприємств погіршили свої економічні показники або взагалі припинили існування. Приватизація у наших неконкурентних умовах перетворюється на розкрадання суспільного майна. Продавати варто лише ті підприємства, які протягом 5–7 років показують збитки. А Одеський припортовий завод є прибутковим, і він має залишатися в руках держави, а борги його потрібно погасити. Варто зазначити, що нинішні урядовці через механізми оренди самі контролю-

ведуться набирати якомога більше людей, щоб якимось виживати?»

Окрім того, в кожній області обіцяють сформувати цей орган у першій половині 2017 року, однак поки немає навіть відповідного законодавчого забезпечення. Ця агенція мусить також контролювати кошти в межах державної програми з відшкодування вартості деяких ліків, яка вже стартувала.

Окрім того, в кожній області обіцяють сформувати «лікарняні округи». Це призведе до того, що в одному багатопрофільному медичному закладі обслуговуватимуться до 200 тис. осіб,

Щодо пенсійної реформи, то уряд обіцяє її ухвалити вже до кінця квітня, а набути чинності вона мусить з нового року. Звичайно, Україна потребує змін у пенсійному законодавстві, адже на одного працюючого в Україні припадає до трьох пенсіонерів, а дефіцит Пенсійного фонду торік перевищив 140 млрд гривень.

Але з Меморандуму випливає, що заледве не головним лейтмотивом так званої пенсійної реформи має стати підвищення віку виходу на заслужений відпочинок. Саме це приховується за красивими обіцянками розробити «новий набір варіантів виходу на пенсію з ширшим, ніж іс-

нуючий, діапазоном пенсійного віку, що передбачає значну можливість вибору, залежно від загального трудового стажу, а також з пенсійними виплатами, які заохочують громадян до продовження трудової діяльності й пізнішого виходу на пенсію».

Та якщо підвищити пенсійний вік українцям, які живуть в середньому менше, ніж європейці, то до пенсії багато хто може просто не дожити. Тож калькувати ініціативи інших країн в цьому випадку недоречно.

Українською болючою для українців може стати так звана земельна реформа. У Меморандумі сказано: «Залишається важливою лібералізація ринку землі, зокрема продаж земель сільськогосподарського призначення». Відповідний закон обіцяють затвердити до кінця травня 2017 року, відтак наприкінці цього року буде скасований мораторій на продаж сільськогосподарської землі. Це призведе до того, що українці втратять своє головне багатство — чорнозем. Адже українську землю зможуть купити великі агрохолдинги, зокрема іноземні, причому навіть із країн, які вороже ставляться до України. А фермери та середній бізнес, які могли б працювати на землі та стати локомотивом розвитку української економіки, залишаться ні з чим.

Вікторія ЧАЙКА

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Про неефективність реформаторських можливостей Кабміну Гройсмана свідчить провал децентралізації»

Микола СПІРИДОНОВ, політичний експерт:

«Дуже сумнівно звучать заяви прем'єра щодо економічного підйому. Бо уявлення Гройсмана про успіхи взагалі суперечать реальності. Наприклад, коли він каже про зростання економіки торік на 2%, то він, мабуть, не хоче розуміти, що на тлі інфляції це є продовженням падіння, адже зростання обраховували в національній валюті. Можливо, коли Гройсман говорить про економічні здобутки, то має на увазі себе. Бо за останній рік він задекларував прибуток у понад 15 млн грн, що в 11 раз більше, ніж роком раніше.

Про неефективність реформаторських можливостей уряду Гройсмана свідчить провал децентралізації. Від початку ця реформа у викладі Гройсмана видавалася дивною. Фактично малося на увазі посилення повноважень центральної влади. Можливо, регіонам і надали певні можливості наповнювати свої бюджети, але ж економіка на місцях не розвивається, тому й зростання доходів немає. Попри останні заяви урядовців, місцеві бюджети не мають коштів для самостійного «плавання» і намагаються так само виживати їх із центру. В такій ситуації «децентралізація» нагадує якимось заклинанням, бо влада вже не має чіткого плану, що робити далі».

Боржник, ваш рахунок арештований!

Президент Порошенко, знаний своєю турботою про оновлення життя українців, вніс до парламенту законопроект №6232, який впроваджує систему автоматизованого арешту рахунків. Документ, позначений як невідкладний для ухвалення, ставить під удар навіть боржників за комунальні послуги, без відома яких з їхніх банківських карток чи депозитів постачальники послуг матимуть право автоматично знімати кошти.

Про банківську таємницю можна буде забути назавжди. Президентський законопроект вносить зміни до закону «Про банки та банківську діяльність» у частині порядку розкриття банківської таємниці. Гарант пропонує розкривати інформацію про юридичних та фізичних осіб, яка становить банківську таємницю, суду або державному виконавцю у зв'язку з виконанням рішення про арешт коштів.

Але найголовніше у змінах — створення системи автоматичного арешту коштів, яка не тільки виявлятиме рахунки боржників, а й забезпечуватиме блокування грошей.

Експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гаврилечко вважає, що ініціатива президента поставить хрест на банківській системі України. В кращому випадку в ній залишаться кошти підприємств.

«Будь-яке безакцептне списання коштів із приватних рахунків є грабівництвом. І такий законопроект — узаконення крадіжок у будь-який спосіб», — розповів він «ВВ».

Своєю чергою старший партнер адвокатської компанії «Кравець і партнери» Ростислав Кравець зазначив, що впровадження нового порядку арешту рахунків боржників в автоматичному режимі у запропонованій президентом редакції нанесе збитки економіці держави та громадянам.

«Арешти значної кількості рахунків відбуватимуться за немотивованими рішеннями суддів, про які люди навіть не повідомлятимуть. Громадяни можуть взагалі не знати, що в них є заборгованість», — пояснив він «ВВ».

На його думку, від цієї новації більше постраждають юридичні особи. У них можуть за рішенням суду арештувати рахунки, на яких знаходяться кошти на виплату податків, зарплатні тощо.

«Процедура скасування арештів доволі заплутана та затягнута в часі. Для початку потрібно буде з'ясувати підстави накладання арешту, орган, який виніс таке рішення. Після ознайомлення з ухвалою суду доведеться подавати апеляційне оскарження. Але весь цей час рахунки боржника будуть арештовані, що загрожує колосальними матеріальними та

моральними збитками», — зазначив Кравець.

А фінансовий експерт Олексій Куц упевнений, що цей законопроект є одним із завершальних елементів конструкції з вибивання комунальних боргів, яка вибудовується в Україні останніми роками.

«Драйверами» цих змін є МВФ та монополні фінансово-промислові групи, які поділили ринок комунальних послуг, насамперед поставки тепла, води, електроенергії, газу», — підкреслив він у коментарі «ВВ».

За словами експерта, конструкція з вибивання боргів складається з кількох елементів. Перший — право виносити за вказаними боргами так звані судові накази.

«Від рішень судів вони відрізняються тим, що розглядаються без присутності самого боржника (його лише сповіщають про ухвалені рішення і він може оскаржити судовий наказ упродовж десяти днів). Але для цього людина повинна бути вчасно повідомлена, а саме це не гарантується», — констатував Олексій Куц.

Другий елемент — це створення приватних виконавчих служб, які матимуть повноваження і виконавчий імунітет на рівні державних виконавців (крім права реалізації житла).

«По суті, кожен постачальник тепла, електроенергії може обзавестися такою організацією «тітушок у законі», — продовжує експерт.

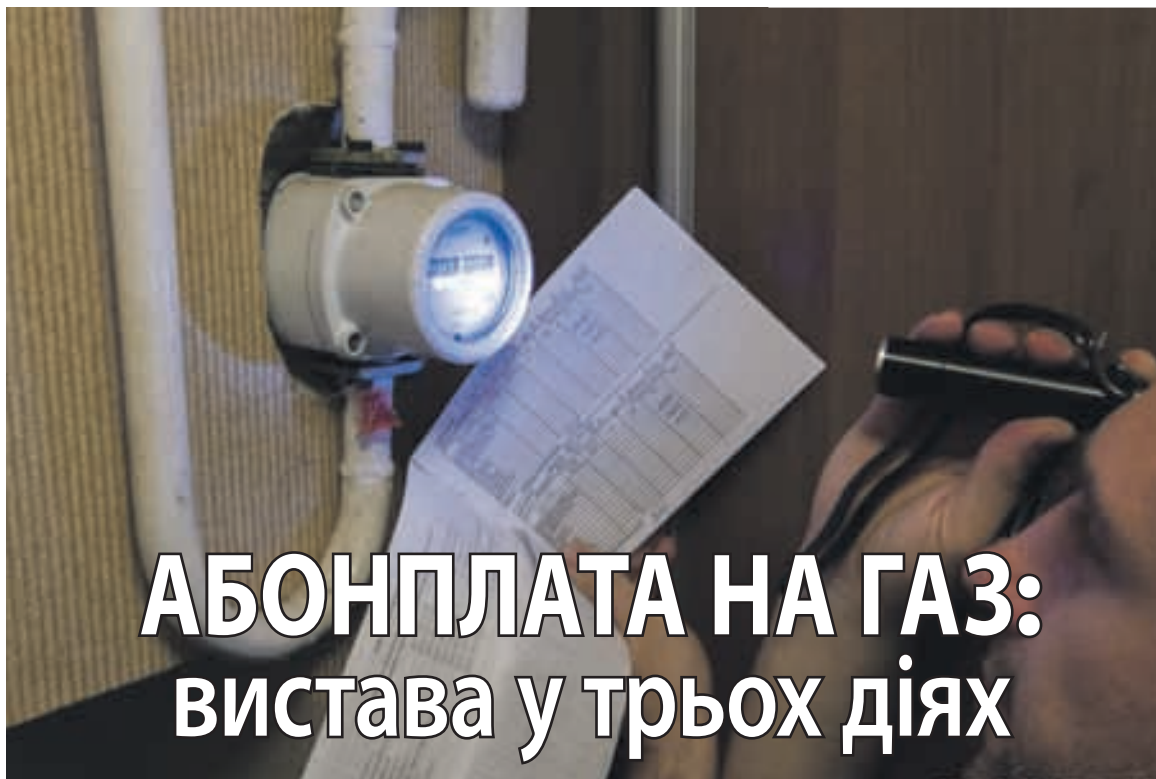
Третій елемент — єдиний електронний реєстр отримувачів субсидій.

«І, нарешті, завершальний елемент: право списання коштів боржників із їхніх банківських рахунків. Це призведе до відтоку коштів населення з банків, бо наявність депозиту досі не була причиною відмови в отриманні субсидії, і багато хто цим користувався», — додав Олексій Куц.

Експерт впевнений, що президентський законопроект буде ухвалений, а після цього не за горами й запровадження пені, яка нараховуватиметься на прострочення платежів за комунальні послуги. І тоді українці справді заживуть «по-новому».

Олена САФОНОВА

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ Є ОДИМ ІЗ ЗАВЕРШАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ КОНСТРУКЦІЇ З ВИБИВАННЯ КОМУНАЛЬНИХ БОРГІВ, ЯКА ВИБУДОВУЄТЬСЯ В УКРАЇНІ ОСТАННІМИ РОКАМИ

АБОНПЛАТА НА ГАЗ: ВИСТАВА У ТРЬОХ ДІЯХ

Перші особи України час від часу люблять розігравати сцени, і то так майстерно, що навіть покійний Станіславський сказав би: «Вірю». Абонплата на газ є умовою Меморандуму з МВФ. І президент та прем'єр-міністр, які талановито вдавали здивування й обурення щодо цієї новації НКРЕКП, давно завізували документ своїми підписами. Тому абонплату таки запровадять. А слідом за нею варто чекати абонентської плати на опалення.

Вистава у трьох діях під назвою «Запровадження абонплати» була зіграна як по нотах.

Дія перша: 28 березня НКРЕКП приймає постанову, яка набуває чинності з 1 квітня і відокремлює від ціни на газ для населення вартість послуги на розподіл та транспортування ресурсу. Внаслідок цього платежі споживачів підвищилися у кілька разів.

Дія друга: прем'єр-міністр зображає подив і каже, що ні сном ні

запровадження абонплати. А вже дискусії на цю тему точилися у комітетах Верховної Ради ще за часів, коли Гройсман був спікером парламенту.

Експерт із енергетичних питань Юрій Корольчук додав своєю чергою, що розмежування плати за ресурс та його транспортування прописане в законі «Про ринок газу», Третью енергопакеті та закріплене у Меморандумі з МВФ за підписами перших осіб України.

ТРАНСПОРТУВАННЯ ОДНІЄЇ ГІГАКАЛОРИЇ ТЕПЛА МАЛО Б КОШТУВАТИ МАКСИМУМ 100 ГРН ДЛЯ КИЄВА БЕЗ ВРАХУВАННЯ ВТРАТ. АЛЕ МЕРЕЖІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У КАТАСТРОФІЧНОМУ СТАНІ, ВТРАТИ СЯГАЮТЬ 40-70%, І ЯКЩО ЇХ ПОВІСЯТЬ НА СПОЖИВАЧІВ, ТО АБОНПЛАТА МОЖЕ БУТИ ЗАХМАРНОЮ

духом не відав про рішення регулятора. Він запропонував НКРЕКП скасувати абонплату, паралельно обіцяючи розібратися з цим питанням. Наприкінці сцени з'являється Петро Порошенко і зазначає, що дію постанови регулятора треба призупинити. Оплески.

Дія третя: поява тексту Меморандуму з МВФ за підписами Порошенка, Гройсмана, голови НБУ Гончарової та міністра фінансів Данилюка, в якому чорним по білому зафіксоване застосування розподілу тарифу не лише на газ, а й на опалення.

Далі — німа сцена, українці, перед якими й була розіграна ця вистава, приголомшені.

Аналітик громадської організації «Публічний аудит» Тарас Галайда пояснив «ВВ», що президент і прем'єр не могли не знати про розпорядження НКРЕКП щодо

власне тепло, яке надходить до оселі.

«І наразі йдеться про таку саму абонплату ще й на електроенергію та воду», — додав Корольчук.

За словами експертів, нині немає методології розрахунку абонплати на опалення. Тому сказати, як це позначиться на гаманцях українців, доволі складно.

Тарас Галайда наголосив, що, за логікою, це не повинно призвести до збільшення загального платежу для споживача.

Своєю чергою Юрій Корольчук зазначив, що транспортування однієї гігакалорії тепла мало б коштувати максимум 100 грн для Києва без врахування втрат. Але мережі перебувають у катастрофічному стані, втрати сягають 40-70%, і якщо їх повісять на споживачів, то абонплата може бути захмарною.

Окремих питань є те, на який час відтермінували дію постанови НКРЕКП. Тарас Галайда каже, що це питання розглядатиметься 10 квітня.

«Але в Меморандумі прописано, що вже з 1 травня абонплата має діяти, а до вересня потрібно внести зміни до чинного законодавства України», — пояснив він.

Юрій Корольчук додає, що терміни можуть трохи змінюватися, проте рішення все ж набудуть чинності. За його словами, в цій ситуації привертає увагу інше.

«Українцям уже так задурили голови, що вони забули про захмарну ціну на газ і кинулися обурюватися абонплатою. Тим часом нам слід вимагати справедливих тарифів на блакитне паливо! І якщо їх знизять удвічі, навіть абонплата не буде таким жахом», — підсумував експерт.

Аріна МАРТОВА

Представники туристичного бізнесу відзначають, що цього року українці як і раніше віддаватимуть перевагу Туреччині та Єгипту. Тільки ціни на турецькі курорти, порівняно з минулим роком, зростуть у середньому на 30%, оскільки цей ринок відкрили для росіян. Тим часом ID-паспорти і безвіз у кращому випадку почнуть діяти лише наприкінці літа.

ЗА КОРДОН ЧИ ВДОМА?

Керівник відділу маркетингу та реклами туроператора «Артекс» Ольга Грановська очікує у прийдешньому туристичному сезоні приросту потоку туристів, які помандрують за кордон.

«Зростання можливе за рахунок тих, хто до анексії Криму відпочивав на півострові, а впродовж останніх років не їздив нікуди. Швидше за все, вони віддаватимуть перевагу Туреччині, з перельотом у 2–2,5 години, і Єгипту — 3,4–4 години залежно від курорту», — каже Грановська в коментарі «ВВ».

Директор компанії Viva Travel Олена Бартошук зазначає: туристичний потік з країни щороку збільшується за рахунок молоді, яка прагне побачити світ, а також долучає до подорожей своїх батьків.

«Відріг роль і той факт, що в Україні, на жаль, вартість курортно-

ТУРЕЧЧИНА: ПРОЩАВАЙ, ДОСТУПНИЙ ВІДПОЧИНОК?

Цього року рейтинг країн-лідерів для туристичних подорожей, за словами експертів, не зміниться. Але для всіх, хто зібрався відпочити в Туреччині, слід враховувати, що цю країну відкрили для росіян, тому цінова політика змінилася.

«Українцям залишається лише згадувати торішній «золотий сезон». Порівняно з 2016 роком вартість відпочинку на турецьких курортах зросла щонайменше на 30%. Хоча заради справедливості потрібно зауважити, що рівень сервісу там також поліпшується.

Децю знизити ціни може той фактор, що на тлі ускладнення взаємовідносин між Туреччиною і Німеччиною німці почали масово скуповувати тури до Греції. Але потік німецьких туристів порівняно з росіянами не надто значний, і останні,

У новий туристичний сезон за старими правилами?

НОВІ УМОВИ РАНЬОГО БРОНЮВАННЯ

Відзначимо, від січня діють акції раннього бронювання, які передбачають знижки на тури від 25% до 40%.

«Крім того, буде високий запит на тури до Греції (острови Крит, Родос, Корфу), Болгарії, Італії, Іспанії, Хорватії, Португалії. Причому гарячих турів у ці країни зазвичай немає. Хоча ці напрямки не завжди можуть задовольнити запит з боку наших туристів. Там порівняно невелика готельна база, плюс вони популярні серед європейців. Крім того, на Кіпр, у Чорногорію, Грецію, Іспанію значною мірою переорієнтувалися російські туристи. Тобто якщо планувати придбання тури ближче до вильоту, то може з'ясуватися, що всі місця в готелях уже заброньовані», — зазначає Олена Бартошук.

Влітку, за її словами, будуть також популярними тури до Єгипту, тиждень відпочинку в готелі 5* обійдеться у близько 400 дол. за людину: «У літній період планують з'єднати чартерними рейсами Київ і Ель-Аламейн — курорт на півночі Єгипту. Крім того, цього року відкрили прямий рейс із Києва до єгипетського курортного міста Марса Алам. Ще з новинок — рейси на новий італійський курорт Ріміні, до італійського Бергамо, словенської столиці Любляни, Стамбула з Харкова».

Експерт зауважує: в очікуванні надання Україні безвізового режиму туроператори планують розвивати нові напрямки, наприклад оздоровчі тури.

У ЛІТНІЙ ПЕРІОД ПЛАНУЮТЬ З'ЄДНАТИ ЧАРТЕРНИМИ РЕЙСАМИ КИЇВ І ЕЛЬ-АЛАМЕЙН — КУРОРТ НА ПІВНОЧІ ЄГИПТУ. КРИМ ТОГО, ЦЬОГО РОКУ ВІДКРИЛИ ПРЯМИЙ РЕЙС ІЗ КИЄВА ДО ЄГИПЕТСЬКОГО КУРОРТНОГО МІСТА МАРСА АЛАМ

го відпочинку є завищеною. І путівки за кордон часто обходяться за тією самою ціною, що й на українські курорти, хоча в сервісі ми поступаємося. До слова, шанувальники відпочинку за кордоном останнім часом можуть обирати тури на меншу кількість днів, або в готель нижчої категорії, або не за системою All Inclusive, а тільки зі сніданками», — зазначає Бартошук.

Якщо говорити про цифри, то підрахувати, скільки українських туристів їде за кордон, доволі складно. Наприклад, за даними Держстату, торік у рамках організованого туризму за межами України побували близько 225 тисяч осіб. Так, найбільшою популярністю серед співвітчизників користується Туреччина (за інформацією статистичного відомства, цю країну відвідали 94 тисячі українців), Єгипет (24 тисячі), Об'єднані Арабські Емірати (14 тисяч), Греція (понад 11 тисяч).

Звісно, ці дані не відображають реальної картини, наприклад, вони не враховують індивідуальних поїздок. А якщо орієнтуватися на інформацію Мінекономрозвитку, то майже 1 млн українців торік побували в Туреччині, близько 500 тисяч — у Єгипті.

Для порівняння: внутрішніх туристів у Держстаті минулого року нарахували близько 360 тисяч.

«Українські курорти обирають переважно на короткий проміжок часу. Наприклад, на травневі свята. Тоді популярними є екскурсійні оздоровчі тури в Карпати, на Закарпаття. Вони передбачають екскурсії замками, купання у термальних басейнах, у чанах, дегустацію вин. Вартість таких турів становить близько 2000 грн за п'ять днів», — каже Бартошук.

очевидно, й надалі утримуватимуть ринок», — акцентує Ольга Грановська.

Олена Бартошук зазначає: середній чек на тижневий відпочинок у турецькому готелі 5* на одну особу обійдеться у 400–450 доларів, автобусний тур на 6–7 днів до Стамбула — близько 170–200 євро.

«Причому вже дуже активно працює раннє бронювання на турецькі курорти. Припускаю, що гарячих пропозицій по Туреччині буде небагато: буквально за день до вильоту «горітиме» те, що залишилося з-поміж готельних номерів, але це не стосуватиметься готелів високого рівня», — прогнозує директор Viva Travel.

Слід зазначити, що в березні під час офіційного візиту прем'єр-міністра Гройсмана до Стамбула було підписа-

«Цього року спостерігається позитивна динаміка раннього бронювання: люди піклуються про відпочинок заздалегідь, як це заведено в європейських країнах. Так можна обрати кращі варіанти готелів, не хвилюватися, що забракне номерів, зафіксувати вартість у разі зростання курсу валют.

Новинка цього року, яку практикує чимало туроператорів: якщо ціна на заброньований за такою акцією тур впаде, туроператор підтвердить його за новою, нижчою вартістю.

Крім того, на раннє бронювання діє розстрочка платежів: можна внести 20–30% від вартості тури, а залишок сплатити за 2–3 тижні до вильоту.

СЕРЕДНІЙ ЧЕК НА ТИЖНЕВИЙ ВІДПОЧИНОК У ТУРЕЦЬКОМУ ГОТЕЛІ 5* НА ОДНУ ОСОБУ ОБІЙДЕТЬСЯ У 400–450 ДОЛАРИВ, АВТОБУСНИЙ ТУР НА 6–7 ДНІВ ДО СТАМБУЛА — БЛИЗЬКО 170–200 ЄВРО

но угоду про можливість використання громадянами України й Туреччини внутрішніх ID-паспортів з безконтактним електронним носієм для безвізового перетину кордонів двох держав. Однак поки що дана угода не набула чинності — в українському МЗС обіцяють, що це станеться до кінця літа.

«Наразі не всі українці мають внутрішні паспорти у вигляді ID-карти. Як мені відомо, на місяць вперед існують черги для його отримання», — каже Олена Бартошук.

«Якщо програма стартує цього року, більшість українців, які віддають перевагу відпочинку в Туреччині, зроблять ID-паспорт не раніше як до наступного сезону», — додає Ольга Грановська.

Від 1 квітня практично в усіх країнах стартував останній етап раннього бронювання — надалі ціни зростатимуть», — розповідає Олена Бартошук.

КУДИ ЩЕ ПОЛЕТІТИ?

За словами директора Viva Travel, в прийдешньому туристичному сезоні популярними серед наших громадян будуть тури на Кіпр. Так, якщо раніше для поїздки на цей острів у Середземному морі українцям потрібно було отримати національну кіпрську візу в посольстві Кіпру, то тепер запроваджена система електронних віз.

«Говорять про відкриття чартерних рейсів на польські Мазури (на літній період). Плани у гравців туристичного ринку є, але конкретних дій поки немає — усі чекають. Слід зазначити, що нині на кордонах країн Євросоюзу для українців запроваджують суворіші правила контролю та ретельні перевірки. Тому потрібно знати, що потрапити на територію Шенгенської зони не так уже й просто. Гадаю, у будь-якому разі цього туристичного сезону з візами до Європи їздитиме десь така сама кількість українців», — підсумовує директор Viva Travel.

Кіра ВІНОГРАДОВА

В ТЕМУ

Обирайте зелений туризм!

Володимир ВАСИЛЬЄВ,
голова Спільки сприяння розвитку зеленого туризму:

«Як українцям-городянам відпочити на травневі свята, не потративши купу грошей? Я б порадив відпочинок у садибах зеленого сільського туризму. Їх уже можна знайти на відстані 100–200 км від будь-якого великого міста, хоча найрозвиненіший цей вид відпочинку на Західній Україні, зокрема, в Карпатах і на Закарпатті.

Будинки, господарі яких завжди готові прийняти гостей, слід шукати за знаком «Українська гостинна садиба» (українською та англійською мовами).

Причому в зеленому туризмі існує система категоризації садиб. Подібно до того, як рівень готелю визначають за кількістю зірочок, так садибу зеленого туризму в Україні характеризує кількість мальв. До речі, така сама система працює і в інших країнах, тільки позначки різні: в Білорусі, наприклад, це півники, а в Німеччині — колоски. І якщо садиби базового рівня мають зручності на вулиці, то найбільша кількість мальв — три — передбачає кімнату з усіма вигодами в будинку, телевізором та Інтернетом.

Слід зауважити, що такий вид туризму в Україні стає все популярнішим. Люди, які виростили на асфальті, радо відкривають для себе інший спосіб життя. Господарі садиби зеленого туризму зазвичай мають господарку, пасіку. Вони живуть завдяки землі, яка їх годує. Часто в хаті є піч, у якій печуть хліб, готують традиційні українські страви.

Гостей також можуть знайти з традиційними ремеслами, навчати вишивати, ліпити гончарні вироби, виготовляти сопілки. Їм можуть пропонувати велосипедні прогулянки, піші походи тощо. У весняно-літній період господарі таких садиб і туристи часто беруть участь у етнографічних фестивалях».

БЕЗСЛОВЕСНА КРАЇНА

Путін створив для себе ідеальну країну, в якій він із компаньйонами максимально збагачуються за рахунок населення, а народ при цьому мовчки зносить усі труднощі та злигодні, глотаючи «локшину», котру підносить їм зомбоящик імені Кисельова. Тим, хто не згоден з офіційною лінією, краще мовчати, щоб не сидіти.

ПРОБІЙ В ОСТАННІЙ БАРИКАДІ

Так званий антитерористичний закон Ярової розв'язав руки ФСБ, яка давно моніторила соцмережі росіян. А посилення низки «екстремістських» статей Кримінального кодексу РФ дозволило приструнити інтернет-користувачів, пости яких тепер розцінюються як публічні заклики до терористичної діяльності, виправдання тероризму або збудження ненависті, ворожнечі й приниження людської гідності.

Першим засудженим за законом Ярової став голова Татарського громадського центру Рафіс Кашапов за публікацію у відкритому доступі на своїй сторінці в соціальній мережі «ВКонтакте» чотирьох матеріалів: «Крим і Україна будуть вільні від окупантів!», «Вчора Гітлер і Данциг, сьогодні Путін і Донецьк!», «Захистимо Україну і весь тюркський світ», «Де Росія, там слюзи і смерть» (один із цих матеріалів належить перу брата Рафіса — Нафіса Кашапова).

До речі, саме «ВКонтакте» стала лідером серед соцмереж, користувачі яких засуджені за свої висловлювання або репости. Адже

Звісно, залишаються інші соцмережі, які поки ще перебувають не під юрисдикцією РФ. Однак і ці островці свободи поступово загарбуються хижою рукою Кремля.

НА СУД ОДИМ ОКОМ

Масові протести Путіну не потрібні. Так, відновлені за рік мітинги далекогоїників проти роботи системи «Платон» практично не висвітлюються росЗМІ. А якщо й публікуються інформація, то дискредитуючого характеру.

Але акції проти корупції в уряді, які наприкінці березня охопили сотню міст РФ, не помітити було складно. Деякі зібрання і демонстрації називали несанкціонованими — щоб виправдати побиття і переслідування їх учасників.

За випадковим збігом обставин саме напередодні антикорупційних мітингів, що хвилиною прокотилися усюю Росією, Путін підписав зміни до КПК, які дозволяють головуючим суддям обмежувати фото-, відео-, кінозйомку і трансляції із залу суду. Також журналістам відводяться спеціальні місця у залі засідань. Схожі норми

«ВКОНТАКТЕ» СТАЛА ЛІДЕРОМ СЕРЕД СОЦМЕРЕЖ, КОРИСТУВАЧІ ЯКИХ ЗАСУДЖЕНІ В РОСІЇ ЗА ВИСЛОВЛЮВАННЯ АБО РЕПОСТИ НА СВОЇХ СТОРІНКАХ

РОДИНА СЛЫШИТ

російський ресурс, який свого часу брутально відібрали в його засновника Павла Дурова, зобов'язаний декодувати для спецслужб навіть приховані повідомлення користувачів.

Однією з останніх барикад, де росіяни не боялися висловлювати свою думку, залишався «Живий журнал» («ЖЖ»), адміністрація сервісу якого розташовувалася у Каліфорнії. З-поміж тисяч звинувачень росіян за пости, репліки і ретвіти жодне не ґрунтувалося на матеріалах цього ресурсу, бо адміністрація відмовлялася видавати персональні дані користувачів.

Але наприкінці березня «ЖЖ» перейшов під юрисдикцію РФ, і тепер спецслужби можуть отримувати будь-яку інформацію. Абсолютно всім учасникам надійшла нова угода користувача, яка дає усі підстави заборонити за ґрати «дуже розумних». Наприклад, доволі комічним є пункт про заборону політичної реклами і агітації. У такій чудернацькій країні, як Росія, це означає лише те, що писати оди Путіну і «Єдиній Росії» можна, а ось, не дай Боже, ви розмістите інформацію на підтримку Навального, прочитаєте Мальцева чи навіть Невзорова, — як хутенько рушите в бан, а далі за вами придуть люди в сірому. А щоб блогера вже напевне посадили, він у прямому сенсі слова відповідь навіть за коментарі під своїми постами. І, звичайно ж, усі дані про користувачів тепер передаватимуться федералам.

діють в адміністративному і господарському судочинстві.

Російські журналісти вже говорять про те, що це обмежує свободу слова. Ухвалені зміни порушують закріплені в російських і міжнародних законах вимоги про гласність і відкритість судового процесу. Тепер, найімовірніше, ЗМІ допускати будуть лише на оголошення вироку, а слухання залишаться за зачиненими дверима. Отже, відверті маніпуляції не увійдуть у кадр, і піймати за руку суддю, який виніс несправедливий вирок, буде складно. З огляду на те, що наразі починаються процеси проти організаторів та учасників антикорупційних акцій протестів, ці зміни до КПК є дуже доречними для влади.

Та як би Путін не ліз зі шкури, йому непросто буде стримати росіян. Слідом за Олексієм Навальним, котрий організував останні мітинги, на вуличні акції протесту проти Путіна жителів РФ кличе Михайло Ходорковський.

Господар Кремля не хоче повторення українського Майдану в своїй країні, про що він і заявив після теракту в п'єтерському метро. І він буде бити, знищувати, затикати рота, катувати, вбивати, але невдоволення, особливо напередодні президентських виборів, у Росії бути не повинно. Та чи здолає він власний народ?

Катерина МІЦКЕВИЧ

Заринова хмара

Мирне населення — розмінна монета для Асада. Що для нього сотня людей, які загинули в результаті заринової атаки на провінцію Ідліб? Треба буде — він знищить тисячі, мільйони, аби тільки позбутися опозиції і втриматися при владі. І хоч застосування хімічної зброї заборонене Женевським протоколом, не виключено, що в Сирії до неї ще не раз вдаватимуться. Асад упевнений у власній безкарності та в своєму союзникові Путіні, який поки захищає сирійського диктатора на полях Радбезу ООН від Гаазького трибуналу, забуваючи, втім, про свою пряму відповідальність за вбивство сирійців.

Чуркін помер, але справа його живе. На засіданнях РБ ООН, які відбулися з приводу хімічної атаки в Ідлібі, Росія в особі заступника посла РФ у Організації Об'єднаних Націй Володимира Сафронкова заявила, що представлені фото- та відеоматеріали були... постановочними. Мовляв, усі звинувачення на адресу Кремля і Дамаска є хибними, докази — сумнівними, оскільки правозахисники, які надали матеріали, «раніше себе дискредитували».

Звісно, і сирійська армія, і Міноборони РФ заперечують те, що причетні до атаки на місто. Представник російського військового відомства Ігор Конашенков озвучив версію Москви, згідно з якою 4 квітня сирійська авіація завдала удару по складу боєприпасів у місті Хан-Шейхун.

«Ці боєприпаси з отруйними речовинами також використовувалися бойовиками (РФ вважає сирійську опозицію бойовиками. — Прим. ред.) в Алеппо — їх застосування зафіксували наприкінці минулого року російські військові фахівці», — переконував Конашенков.

Тобто, за його логікою, сирійці самі себе отруїли. Та ось яка нескладуха: підтвердити інформацію про склад боєприпасів за допомогою даних аерозйомки Росія не змогла. А пояснення, що це, мовляв, опозиціонери в підвалах виготовляють снаряди з отруйними речовинами і потім застосовують смертоносну зброю, не видаються переконливими.

Довести, що та чи інша сторона вдалася до газової атаки, доволі складно, на це знадобиться кілька років. Однак опрацьовані та оприлюднені експертами дані свідчать не на користь сирійської влади. На початку цього року Рада ЄС і США запровадили санкції проти Сирії та військових чиновників країни після того, як інспектори ООН довели, що сирійська влада застосувала хлор у квітні 2014-го і березні 2015-го.

У 2013 році після найбільшої атаки із використанням хімічної зброї у передмісті Дамаска, в результаті якої загинули від 280 до 1700 осіб, ініціатива США щодо прямої військової відповіді Сирії в обхід Ради безпеки ООН так і не була реалізована.

Асада й тоді врятував Путін. Спочатку Росія переконала Сирію долучитися до Конвенції про заборону хімічної зброї, а пізніше запропонувала Штатам план зі знищення усіх запасів хімічної зброї, який був схвалений Організацією із заборони хімічної зброї у Гаазі й підкріплений резолюцією Радбезу ООН.

Росія взяла на себе зобов'язання вивести отруйні речовини з Сирії та утилізувати їх. І вже влітку 2014 року Дамаск і Москва бадьоро рапортували про те, що

всі арсенали хімічної зброї готові до знищення за межами країни.

Нині, коли в результаті заринової атаки в Ідлібі загинули від 72 до 100 осіб, а багато хто ще довго видихатиме наслідки, головне питання потрібно ставити саме Росії: звідки в Сирії з'явився газ, виготовлення якого заборонене, а застосування є військовим злочином? Кремль зобов'язався ліквідувати хімічну зброю і не стримав свого слова. Тому РФ давно заслуговує якщо не на призупинення членства в Радбезі ООН, то принаймні на позбавлення права голосу під час розгляду тих ситуацій, до яких Москва безпосередньо причетна. У Криму й на Донбасі «їх там не було», але в Сирії Росія показала себе у всій своїй «красі».

На цю мить РФ заблокувала резолюцію Ради безпеки ООН щодо використання хімічної зброї в Сирії, але навряд чи Путін з Асадом зітхнуть спокійно. Попри те, що президент США Дональд Трамп раніше проголошував політику ізоляціонізму, дії Пентагону демонструють протилежне.

«Я наказав завдати військового удару в Сирії по тих об'єктах, звідки здійснювали хімічну атаку», — заявив глава Білого дому після того як 7 квітня Збройні сили США випустили 59 крилатих ракет «Томагавк» по сирійських урядових цілях.

Радник Пентагону Джефф Девіс уточнив, що американські ракети влучили в літаки, ангари, логістичні та ПММ-склади, сховища зброї, системи ППО і радарів.

Причому американські військові повідомили росіян про підготовку до удару, і ті встигли накупити п'ятами.

На жаль, після відповіді США на хімічну атаку мир у Сирії не запанує, і в зруйнованій війною країні ще довго будуть рватися снаряди. Однак жорсткі дії Трампа можуть свідчити про те, що період балачок минув і настає етап рішучих відповідей на кричущі міжнародні злочини. Адже диктатори на кшталт Путіна і Асада розуміють лише мову сили.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

**7 КВІТНЯ ЗБРОЙНІ СИЛИ США
ВИПУСТИЛИ 59 КРИЛАТИХ РАКЕТ «ТОМАГАВК»
ПО СИРІЙСЬКИХ УРЯДОВИХ ЦІЛЯХ
У ВІДПОВІДЬ НА ХІМІЧНУ АТАКУ В ПРОВІНЦІЇ ІДЛІБ**

По кількох десятиліттях після закінчення Корейської війни і розподілу Кореї на дві частини конфлікт на півострові продовжує залишатися одним із найнебезпечніших і складних проблем нашого часу. А нині він ще більше загострився і має ще менше шансів на вирішення, ніж раніше.

Північнокорейський режим є пережитком холодної війни, динозавром сталінізму, який проіснував до сьогодні. Тим часом Південна Корея швидко перетворилася на регіональну високотехнологічну державу, а Китай, найважливіший союзник і єдиний фінансовий спонсор Північної Кореї, активно провадить політику модернізації.

Північнокорейський режим опинився в ізоляції і почав побоюватися за власне майбутнє. У результаті для виживання своєї жорсткої диктатури правляча Трудова партія Кореї, очолювана кланом Кімів, вхопилася

Штормові хмари над Кореєю

систему. Адміністрація Трампа, як утім, і попередні адміністрації США, розглядає прагнення Північної Кореї володіти міжконтинентальними ракетами, що здатні влучити в Сан-Франциско і Лос-Анджелес, як виправдання для початку війни.

Якщо колірну шкалу, яка використовується для позначення рівня терористичної загрози, застосувати до кризи на Корейському півострові, то

глобальними ядерними державами і мають власні інтереси в цьому конфлікті.

Зокрема, Китай дивиться на Корейський півострів з точки зору стратегічної безпеки. Китайське керівництво не забуває, що імперська Японія в 1930-х роках вторглася до Північного Китаю (Маньчжурії) з території Корейського півострова, а наближення американських військ

б власними інструментами ядерного стримування.

Військова конфронтація на Корейському півострові може призвести до кошмарного сценарію з використанням ядерної зброї, а може, навіть і до масштабного зіткнення між світовими ядерними державами. Будь-який сценарій матиме серйозні негативні наслідки, не обмежуючись вузькими географічними межами регіону.

Але, попри все, наполегливе прагнення Північної Кореї володіти ядерними міжконтинентальними балістичними ракетами означає, що продовжувати політику вичікування і споглядання більше не можна.

Отже, що робитиме президент США Дональд Трамп? Низка недавніх візитів до країн регіону американських високопосадовців дозволяє дійти висновку, що нова адміністрація сприймає ситуацію на Корейському півострові як серйозну загрозу.

У березні, саме коли канцлер Німеччини Ангела Меркель зустрічалася із Трампом у Вашингтоні, держсекретар США Рекс Тіллерсон здійснив свій перший офіційний візит на Далекий Схід, а ще раніше, в лютому, тут побував міністр оборони Джеймс Меттіс.

У Південній Кореї Тіллерсон не сказав нічого втішного. Він говорив про «безпосередню загрозу», про-

голосив закінчення «політики стратегічного терпіння», яку провадив колишній президент США Барак Обама, а також заявив про те, що «розглядаються усі варіанти», зокрема військові дії.

Жорсткий тон Тіллерсона можна було б виправдати, якби він допоміг США, Китаю і Північній Кореї домовитися про врегулювання. Але якщо цього не станеться? Війна з використанням ядерної або звичайної зброї на Корейському півострові пов'язана з незлічними регіональними і глобальними ризиками. І якщо уважно обміркувати ці ризики, то можна зрозуміти, що дипломатія залишається єдиним рішенням.

Утім, це можливо тільки в тому випадку, якщо США і Китай почнуть тісно співпрацювати і не повторюватимуть помилок минулого. Наприклад, адміністрація Трампа вчинила б розумно, відмовившись демонструвати надмірно агресивну позицію стосовно Китаю і Південнокитайському морю на тлі наростаючої кризи на Корейському півострові.

Водночас керівництво Китаю має поставити собі питання, як довго воно збирається забезпечувати безумовну підтримку північнокорейського режиму (повністю залежного від китайських поставок), замість того щоб почати тиснути на нього з метою припинити північнокорейські провокації. Щоб запобігти військовому конфлікту між Китаєм і США, потрібно домовитися про спільні підходи і відновлення шестисторонніх переговорів із Північною Кореєю (переговори з ядерної програми КНДР за участю КНР, США, Росії, Південної Кореї і Японії).

Стає все очевиднішим, що навіть під керівництвом президента Трампа Сполучені Штати не зможуть ухилитися від своєї ролі стабілізуючої сили на світовій арені. А Китаю потрібно довести, що в XXI столітті він теж здатний бути такою стабілізуючою силою, і для цього йому необхідно виконати свою частину роботи щодо врегулювання конфлікту на Корейському півострові.

Йошка ФІШЕР,
Project Syndicate, США

**ВІЙСКОВА КОНФРОНТАЦІЯ
НА КОРЕЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ
МОЖЕ ПРИЗВЕСТИ ДО КОШМАРНОГО СЦЕНАРІЮ
З ВИКОРИСТАННЯМ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ,
А МОЖЕ, НАВІТЬ І ДО МАСШТАБНОГО ЗІТКНЕННЯ
МІЖ СВІТОВИМИ ЯДЕРНИМИ ДЕРЖАВАМИ**

за ідею створення ядерної зброї і систем, необхідних для її доправлення.

Нині всі дипломатичні й технічні спроби зупинити процес ядерного озброєння Північної Кореї провалилися. Тепер це лише питання часу. Рано чи пізно в Пхеньяна з'являться ракети з ядерними боеголовками, які здатні вдарити по Південній Кореї, а також Японії і навіть великих містах на західному узбережжі Північної Америки.

США, зі свого боку, розмістили в Південній Кореї протиракетну

ми б побачили нині зміну помаранчевого кольору на червоний. Час для дипломатичного врегулювання (або хоча б для стримування кризи) швидко минає, ситуація наближається до свого апогею.

Причина в тім, що нинішня драма розігрується у вкрай складному регіоні. Південна Корея і Японія, два важливих гравця глобальної економіки і тісні партнери США, перебувають під безпосередньою загрозою. Тим часом Китай і Росія, два інших сусіда Північної Кореї, є

до річки Ялуцзян на китайському кордоні спровокувало долучення Китаю до Корейської війни на початку 1950-х років.

Відтоді Китай виступає у ролі квазіпротектора Північної Кореї, а США надають протекцію Південній Кореї, зокрема, зберігаючи значний військовий контингент у регіоні, хоча холодна війна завершилася. Без американської військової присутності, найочевидніше, там знову б почалася війна або, принаймні, Японія і Південна Корея обзавелися

Брехня як політична зброя

Виборча кампанія Еммануеля Макрона, кандидата, який перебуває у найсприятливіших умовах для перемоги на наступних президентських виборах у Франції, на 30% фінансується Саудівською Аравією? Саме така інформація була опублікована наприкінці лютого на фейковому новинному сайті LeSoir.info, дизайн якого точнісінько повторює вигляд легендарного LeSoir.be (сайт франкомовної бельгійської газети Le Soir, заснованої 1887 року), аби ввести читачів в оману і надати достовірності сфабрикованим матеріалам. І це не єдиний випадок дезінформації.

Упродовж останніх двох тижнів у соціальних мережах циркулювала фотографія заяви, написаної арабською мовою, у якій лідери «Аль-Каїди» оголошували, що вважають Макрона найкращим кандидатом на посаду президента. А в статті на французькому антиліберальному сайті повідомлялося про намір Еммануеля Макрона запровадити шаріат в одному з французьких регіонів. Звісно, в усіх цих випадках йдеться про підробку.

Але й це ще не все. Часто мусується тема імміграції та соціальної напруженості у стосунках з мусульманським населенням. Минулого місяця циркулювала інформація про те, що французька дер-

жава хоче придбати 62 готелі з використанням кредиту в сто мільйонів євро, виданого Європейським банком соціального розвитку, аби забезпечити житлом мігрантів.

Водночас у новинах поширилися чутки, нібито французька держава готується замінити два католицьких свята на мусульманський і єврейський. Також нещодавно з'явилася новина про те, що французький уряд обмірковує можливість надати право голосу джихадистам, заарештованим і ув'язненим у Франції. Тоді ж у соціальні мережі була закинута карта, на якій позначалися зіткнення між французькою поліцією і вихідцями з Північної Африки. Тільки карта

насправді була 2005 року. І все це — чистої води брехня.

Під час президентської кампанії у Франції ці фальшиві матеріали переважно грають на користь Марін Ле Пен. Або тому, що безпосереднім об'єктом наклепів є Макрон (питання про фінансування його кампанії дозволяє, окрім усього, відволікти увагу від фінансових стосунків Ле Пен із Росією), або тому, що підкріплюють її гасла про ідентичність, використовуючи фальшиві повідомлення про привілеї, які надають мусульманському населенню.

Ці матеріали не лише навмисне намагаються ввести в оману читача (копіюючи зовнішній вигляд достовірних джерел), а й, очевидно, витікають із віртуальних джерел, зареєстрованих за кордоном. Тобто наявні ознаки того, що інші держави хочуть скористатися цією технологією, аби опо-

середковано впливати на політичні дебати, переслідуючи власні інтереси. І в цьому сенсі не є секретом, що Росія розділяє політичну програму Марін Ле Пен і щосили підтримує її обіцянки залишити ЄС, а тому мусить бути зацікавленою у просуванні її кандидатури.

Ви скажете, що немає жодних доказів причетності Росії до фейкових повідомлень, які з'являються під час французької президентської кампанії. Так, але, як зазначила Енн Епплбаум (американсько-британська журналістка і письменниця), збіги говорять самі за себе.

У Путіна і Ле Пен спільний ворог і спільна мета — ЄС і ослаблення його позицій. Кремль фінансує кампанію лідера Національного фронту, і все описане вище збігається з російськими методами роботи, наприклад, під час виборчої кампанії у США (на користь Дональда Трампа).

Європа пливе без чітко заданого курсу. Тим часом її вороги дуже добре знають, куди скерувати свій корабель.

Алешандре Омен КРИШТО,
Observador, Португалія
(Матеріал друкується зі скороченнями)

**У ПУТИНА І ЛЕ ПЕН
СПІЛЬНИЙ ВОРОГ І СПІЛЬНА
МЕТА — ЄС І ОСЛАБЛЕННЯ
ЙОГО ПОЗИЦІЙ**

«Персональний покупець»: погана містика і кислі яблука

Психологічний трилер — один із вишуканих кінематографічних жанрів. А якщо таке кіно знімають французи, то результат мусить бути просто фантастичний. Саме такими були очікування від нової картини режисера Олів'є Ассаяса «Персональний покупець» із Крістен Стюарт у головній ролі. На жаль, ні французький шарм, ні загадковий сюжет не врятували цієї картини. Хоча потенціал у стрічки був дуже великий.

Отже, американка Морін Картрайт (Крістен Стюарт) працює в Парижі персональним покупцем у німецької супермоделі та світської левиці Кіри (Нора Вальдштеттен). Дівчина бачиться зі своєю роботодавницею нечасто і спілкується з нею переважно за допомогою записок. Для багатьох це просто мрія, а не робота. Та тільки не для Морін...

Виявляється, за кілька місяців до центральних подій фільму від вродженої вади серця помер брат Морін — Льюїс. Така сама патологія є і в героїні Крістен Стюарт.

З Льюїсом у неї був якийсь містичний зв'язок, а ще вони обоє вважали себе за медіумів. Колись, багато років тому, брат і сестра пообіцяли один одному, що той, хто перший помре, дасть іншому знак із потойбічного світу. І ось Морін сидить у Парижі (там жив Льюїс) й чекає, коли померлий родич надішле їй вітання з того світу. Але ж потрібно гроші заробляти. Тож головна героїня стала персональним покупцем.

Якось на телефон Морін приходив дивне повідомлення від аноніма. Хтось дражнить дівчину, розповідаючи про всі її дії та кроки. Цей таємничий незнайо-

мець знає про головну героїню буквально все. Дівчина навіть підхоплює це дивне листування. А далі починається низка таємничих і трагічних подій...

Після знаменитої сутінкової саги Крістен Стюарт постійно експериментує. Утім, жодна спроба поки не увінчалася успіхом. І справа не в поганих режисерах чи нецікавих сюжетах. Справа в самій актрисі. У кожному фільмі в Крістен Стюарт абсолютно однаковий вираз обличчя: відчужений від світу цього і дуже невдоволений. Часом здається, що дівчина просто з'їла кілька кілограмів кислих яблук! За великим рахунком, взагалі незрозуміло, чому її доволі часто запрошують у проекти. Ажде нуднішої актриси важко відшукати. Для ролі Морін Стюарт начебто підходила. Але й тут вона була неймовірно пісною.

У цьому фільмі безліч протиріч і надто мало пояснень. Трапляється, що режисер не хоче нав'язувати глядачеві свою істину, і тоді залишає багато недомовок для того, щоб кожен міг додумати щось своє. Але під час перегляду «Персонального покупця» навіть думати не хочеться.

Та все ж виникає кілька запитань. Головне з них: навіщо було змішувати різні тематики замість того, щоб зосередитися на якійсь одній і довести історію до завершення? У результаті вийшов дивний мікс із містики й детективу, який нам намагалися піднести саме як психологічний трилер.

Тим часом Олів'є Ассаяс на торішньому Каннському кінофестивалі отримав нагороду як кращий режисер. І це, мабуть, є головною загадкою «Персонального покупця»!

Євгенія ПРОРИВАЙ

ОЛІВ'Є АССАЯС НА ТОРІШНЬОМУ КАННСЬКОМУ КІНОФЕСТИВАЛІ ОТРИМАВ НАГОРОДУ ЯК КРАЩИЙ РЕЖИСЕР. І ЦЕ, МАБУТЬ, Є ГОЛОВНОЮ ЗАГАДКОЮ «ПЕРСОНАЛЬНОГО ПОКУПЦЯ»!

Старики-розбійники по-голлівудськи

У 1979 році на великі екрани вийшла картина «Красиво піти». У ній розповідається про те, як троє пенсіонерів зважилися на пограбування банку. Здавалося б, що цю хоч і веселу, але доволі тривіальну історію воскресити не варто... Але відомий актор і новоспечений режисер Зак Брафф мислив інакше і зняв свій ремейк. І у нього вийшов чудовий фільм! А три володарі «Оскара» — Майкл Кейн (84 роки), Морган Фріман (79 років), Алан Аркін (83 роки), які виконали головні ролі в новій версії стрічки, показали такий високий клас, що багатьом голлівудським суперстар точно треба йти на пенсію!

Згідно з сюжетом, троє друзів Джо (Майкл Кейн), Віллі (Морган Фріман) і Альберт (Алан Аркін) втратили всі свої пенсійні виплати через афери свого роботодавця.

нього пограбування тренера — місцевого авторитета Хесуса (Джон Ортис). Він повинен за лічені дні навчити пенсіонерів кримінального мистецтва.

РЕЖИСЕР ЗАК БРАФФ ЗНЯВ ДУЖЕ ОПТИМІСТИЧНЕ КІНО, В ЯКОМУ ПРИСУТНІ МУДРІСТЬ, НАСТРІЙ І ГЛИБОКИЙ СЕНС. ЗВІСНО, ЩО СИТУАЦІЯ, ЗМАЛЬОВАНА У ФІЛЬМІ, Є ТАКОЮ СОБІ ГІПЕРБОЛОЮ, І НАВРЯД ЧИ В ЖИТТІ ЩОСЬ ПОДІБНЕ МОГЛО ТРАПИТИСЯ. АЛЕ ПОСТАНОВНИК ПОКАЗУЄ НА ПРИКЛАДІ ГОЛОВНИХ ГЕРОЇВ, ЩО В СТАРОСТІ ЖИТТЯ НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ

Ця трійця тяжко працювала протягом усього життя, а тепер у них часом немає грошей навіть на їжу. Окрім усього, в Джо за борги перед банком незабаром повинні відібрати житло, а у Віллі відмовляють нирки, і йому терміново потрібна трансплантація.

Що робити трьом людям похилого віку? Як повернути свої пенсії? У цій досить складній ситуації друзі зважуються на... пограбування банку, який причетний до зникнення їхніх соціальних виплат.

Старенькі навіть наймають за певний відсоток від суми майбут-

Тим часом самі новоспечені злочинці жартують, мовляв, навіть якщо їх спіймають, то їм ще ліпше буде. Бо в тюрмі забезпечене безкоштовне житло, а ще їх годуватимуть і лікуватимуть за державний коштом! Але, попри все, друзі налаштовані на успіх.

А ще Джо, Віллі та Альберт не збираються брати в банку зайві гроші: пенсіонери прикинули, скільки років їм залишилося жити, і просто помножили це число на розмір своєї річної пенсії, не забувши додати відсоток для свого тренера.

І ось довгоочікуваний день настав! Чи вдасться друзям повернути вкрадені гроші й вийти сухими з води? Про це ви дізнаєтеся, переглянувши цей чудовий фільм.

Розповідати про те, як класно грають виконавці головних ролей, — справа невдячна. Їхньою грою потрібно насолоджуватися. Кожен крок, рух, посмішка, саркастична гримаса — ідеальні! Фріман, Кейн і Аркін — буквально боги кіно.

До речі, цей фільм є шостою спільною роботою Моргана Фрімана і Майкла Кейна після трилогії Крістофера Нолана про Бетмена і дилогії «Ілюзія обману». Не дивно, що цим двом так комфортно в кадрі. І Аркін чудово вписався у їхню веселу компанію. До слова, підбір акторів у цьому кіно просто блискучий. Чи це авторитет Хесус у виконанні Джона Ортиса, чи федерал Хаммер, якого зіграв Метт Діллон. А Крістофер Ллойд, який втілює на екрані старигана Мілтона, — той узагалі шедеврально. Навіть треторядні персонажі тут напрочуд яскраві.

Але головною фішкою цього кіно є пригломшливі діалоги, які хочеться розібрати на цитати і зазвучити. Сценаристи Тед Мелфі та Едвард Кеннон виконали величезну роботу. Комедія у них вийшла елегантна і дотепна. Всі півтори години екранного часу з обличчя просто не сходять посмішка, а інколи неможливо стриматися, щоб не зареготати від душі. Останнім часом у Голлівуді в пошані лише туалетний гумор. А від фільму «Красиво піти» віє старими добрими 1990-ми, коли на «фабриці мрій» знімали надзвичайно душевні комедії.

Картина «Красиво піти» яскраво дисонує із бездушними багатомільйонними блокбастерами, від яких,

чесно кажучи, давно нудить. У часи високих технологій спецефектами нікого не здивуєш, а ось щирістю...

Режисер Зак Брафф зняв дуже оптимістичне кіно, в якому присутні мудрість, настрої і глибокий сенс. Звісно, що ситуація, змальована у фільмі, є такою собі гіперболою, і навряд чи в житті щось подібне могло трапитися. Але постановник показує на прикладі головних героїв, що в старості життя не закінчується. А дружбу і любов не купиш ні за які гроші!

Анна СПІВАК

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

